

ע"פ 1985/20 - איגור קוגן נגד מדינת ישראל, המתלוננת

בבית המשפט העליון

ע"פ 1985/20

לפני: כבוד השופט נ' סולברג

המבקש: איגור קוגן

נגד

המשיבות: 1. מדינת ישראל
2. המתלוננת

בקשה לעיכוב ביצוע גזר הדין של בית המשפט המחוזי
בבאר שבע בת"פ 18-02-24698 מיום 19.02.2020
שניתן על-ידי השופט ד' בן טולילה

תאריך הישיבה: כ"ז באדר התש"ף (23.3.2020)
בשם המבקש: עו"ד שרון דניאלי

בשם המשיבה 1: עו"ד מירי קולומבוס

החלטה

1. בצהרי אחד מימי חודש אוגוסט 2009, נשדד באלימות מר אייזק של ז"ל, בן 92, בשעה שהה בדירתו. חקירה שערכה משטרת ישראל בסמוך לאירוע, לא הניבה תוצאות. כעבור שמונה שנים, נדגם המבקש במסגרת תיק חקירה אחר, ופרופיל ה-DNA שלו נמצא תואם לכתמי דם שנמצאו בשני מקומות שונים בזירת השוד. על סמך ראיות אלו, הורשע המבקש בבית המשפט המחוזי בביצוע עבירות של שוד בנסיבות מחמירות ותקיפת זקן, ונגזרו עליו 5 וחצי שנות מאסר בפועל, מאסר על תנאי ותשלום קנס בסך של 6,000 ש"ח. כמו כן חויב המבקש בתשלום פיצוי לאשת המתלונן, בסך של 60,000 ש"ח.

3. המבקש הגיש ערעור על הכרעת הדין ועל גזר הדין, ובצדה הבקשה שלפני, לעיכוב ביצוע העונש עד למתן פסק דין בערעור. בבקשה נטען, כי סיכויי הערעור להתקבל – טובים. לדברי המבקש, הגרסה לפיה השוד בוצע על-ידי אדם אחר שעבד עמו, ואשר אשתו טיפלה במתלונן, מתיישבת יותר עם חומר הראיות; כמו כן טוען המבקש, כי חוות הדעת שנערכה בידי אחת המומחיות מטעם המשיבה, אינהעונה "על ההגדרה של חוות דעת מומחה". עוד נטען, כי בית המשפט המחוזי לא יחס משקל ראוי למחדלי חקירה שונים. לטענת המבקש, אין חשש בעניינו להימלטות מן הדין, שכן במהלך משפטו היה משוחרר כמעט ללא תנאים מגבילים והתייצב לכל הדיונים כנדרש; זהו מאסרו הראשון; אין לחובתו הרשעות נוספות; והאירוע הנטען התרחש לפני למעלה מעשור.

4. בדיון שהתקיים לפני חזר ב"כ המבקש על טענותיו באשר לסיכויי הערעור להתקבל, והוסיף כי עיכוב ביצוע העונש לא יגרור סכנה לציבור. כמו כן ציין, כי המבקש סובל ממחלות רבות המצדיקות את עיכוב ביצוע העונש, גם נוכח התפשטות נגיף הקורונה בימים אלו. מנגד, ב"כ המשיבה הסכימה אמנם כי לא נשקפת סכנה מן המבקש, אולם טענה כי לא די בכך כדי להעתר למבוקש. לדידה, הכרעת הדין מנומקת כדבעי, וסיכויי הערעור להתקבל – נמוכים. לטענתה, לא הוצג תרחיש חלופי סביר לראייה הנסיבתית בדבר ממצאי DNA – בשני מקומות שונים בזירת האירוע – התואמים את פרופיל המבקש. אשר למצבו הרפואי של המבקש, מסרה ב"כ המשיבה כי שב"ס ערוך לקליטת אסירים כרגיל, אף אם מצבם הרפואי אינו שפיר.

דיון והכרעה

5. לאחר שעיינתי בהכרעת הדין ובגזר הדין של בית המשפט המחוזי, בהודעת הערעור ובבקשה לעיכוב ביצוע, ולאחר ששמעתי את טיעוני באי-כוח הצדדים בעל-פה, באתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות. כידוע, ריצוי העונש לאלתר הוא הכלל, ואילו עיכוב ביצועו הוא החריג. למקרא הודעת הערעור עולה, כי אמנם יש בפי המבקש טענות הראויות להישמע ולהישקל בבוא היום. האינדיקציות להשתתפותו של אדם אחר בביצוע השוד – משמעותיות. חלוף הזמן מעת התרחשות העבירות ועד למעצר המבקש – מעמעם קמעא את מחדלו של המבקש בהצעת הסבר חלופי להימצאות ה-DNA שלו בשני מקומות בזירת האירוע. יחד עם זאת, במלוא הזהירות ומבלי לטעת מסמרות לגבי תוצאת הערעור, נראה כי עיקר טענות המבקש תומכות באפשרות לפיה השוד בוצע בידי אדם נוסף זולתו. דא עקא, בכך אין די כדי להסיר את האשמה מעל כתפיו, שכן לא מן הנמנע כי השוד בוצע בידי יותר מאדם אחד. מעת שנמצאו דגימות ה-DNA, הנטל להצגת הסבר חלופי סביר להימצאותם בזירה, עבר אל כתפי המבקש. נטל זה, לכאורה, לא הורם. אשר לטענות נגד חוות דעת המומחית ובדבר מחדלי החקירה, בית המשפט המחוזי עמד עליהן אחת לאחת ונימוקיו בהקשר זה מניחים את הדעת לצורך השלב הזה. לאור האמור, ואף כי לא בלי התלבטות, באתי לכלל למסקנה כי סיכויי הערעור אינם גבוהים דיים כדי להצדיק עיכוב ביצוע.

6. כאמור, גם מנקודת מוצא של העדר סכנה לציבור מצדו של המבקש, חרף חלוף הזמן, והגם שיש טענות הראויות להישמע בערעור, אין די בטענות שבערעור כדי להצדיק עיכוב ביצוע עונש מאסר, על-פי אמות המידה הפסיקתיות בכגון דא.

7. אשר על כן, הבקשה נדחית.

בהתחשב בחג הפסח הקרב, אדחה עוד לתקופה קצרה את תחילת ביצוע עונש המאסר.

המבקש יתייצב לריצוי עונשו ביום 16.4.2020 עד לשעה 10:00 במדור קליטה בכלא אוהלי קידר.

ניתנה היום, א' בניסן התש"ף (26.3.2020).

ש ו פ ט
